

3. Въ прѣдложеніе, *колко е голѣма твоя-та тетрадка!* подлежаще е: *твоя-та тетрадка*, за коѣто Пенко говори Цою. Сказуемо-то: *колко е голѣма*, показва, че тетрадка-та, за коѣто они говорятъ, е голѣма.

Кога подлежаще-то е лице, или прѣдметъ, за когото говорятъ, тогава ся то нарича *третие лице*.— Сказуемо-то, кога показва, че дѣйствіе, или состояніе принадлежи на лице, или на прѣдметъ, за кого-то говорятъ, стои въ *третие лице*.— *Твоя-та тетрадка* — подлежаще третие лице; сказуемо-то: *колко е голѣма*, стои въ третие лице.

4. Подлежаще-то бѣва:

1) *Първо лице*, кога е то лице говоряще;

2) *Второ лице*, кога е то лице, камъ което ся обръща говорящій;

3) *Третие лице*, кога е то лице, или прѣдметъ, за когото говорятъ.

Сказуемо-то има три лица:

1) *Първо*, кога дѣйствіе, или состояніе принадлежи на говоряще-то лице;

2) *Второ*, кога дѣйствіе, или состояніе принадлежи на онова лице, на което говорятъ;

3) *Третие*, кога дѣйствіе, или состояніе принадлежи на лице, или на прѣдметъ, за когото говорятъ.

5. Похвали ся Богатъ Иво:

Азъ сжмъ богатъ и прѣбогатъ

И отъ Царя и везиря.

Пустилъ Царя-тъ три хаберы,

Ми го зехъ Богатъ Ива.

1-о прѣдложеніе: *Похвалил ся Богатъ Иво*. Подлежаще: *Богатъ Иво* — 3-е лице; сказуемо: *похвалил ся*, изяв. накл. неопр. пр. вр. 3 лице.

2-о прѣдложеніе: *Азъ сжмъ богатъ и прѣбогатъ и отъ Царя*